

Nagy-Laczkó Balázs meséi

kiemelt szépíráás szépirodalom Posted 2023.07.08. | by

online_ISZ

Jens Matke felvétele

Mesék a lusta pókokról

Poldi póknak

(1)

Köztudott, hogy a pók lusta állat, ám még a pókok se egyformán lusták. Az egyszerű, lustaságában hétköznapi pók jószerével életében legfeljebb egy-két hálót sző szépen komótosan, hogy aztán egész nap a szélén vagy a közepén elheverésszen aszerint, hogy éppen hol ejtette az utolsó görcsöt a kötésen.

De akadnak ennél lustább pókok is, akik még csak a hálózövésre sem fecsérlik az idejüket. Egyszerűen régi, szakadt, magára hagyott hálókba költöznek, amiket általában persze ki se javítanak, vagy – mert bizony sajnos ilyen is van – hamis születésnap meghívókkal csalogatják el otthonukból a kiszemelt háló tulajdonosát, hogy aztán, míg amaz távol van, szépen ellopják a hálóját. Az ilyen galád pók ugyanakkor meglehetősen ritka, hiszen az egész fondorlatos csel kitalálása és végrehajtása is olyasmi, amibe egy igazán lusta pók soha nem váгна bele.

De a legesleglustább pókok még csak kopott vén pókhajlékokkal és hálófosztogatással se bíbelődnek. Szépen megülnek az ágon, falon vagy levélen, ahova a szél sodorta őket, és egy tapodtat se mozdulnak mindaddig, amíg a kósza véletlen – pontosabban egy újabb kósza szellő – tovább nem röpíti őket.

A mi lusta pókunk is egy pontosan ilyen pók. Még neve se volt, mert a felmenői is mind egytől egyig lusta pókok, még nevet adni is lusták voltak egymásnak.

Most is ott ül a lugasban a szőlőlevélen tökéletesen hálómentesen, mint mindig, melengetve kerek kis potrohát az őszi nap langy sugarain, miközben az édes szőlőtől bódult darazsak, legyek és muslicák sokasága gúnyolódik rajta.

– Micsoda egy pók vagy te, még hálód sincsen! – duruzsolja az egyik darázs.

– Világ lustája, ki látott már ilyet! – toldja meg az egyik kis muslica is.

– Nézzétek ezt a pókot! – áll meg mellette nevetve a levegőben egy igencsak pimasz zengőlégy a társainak mutogatva. – Itt ül a szőlőlevélen, és várja, hogy éhen pusztuljon!

– Gondolod? – kérdezte a pók és ham, már be is kapta a pimasz zengőlegyet.

(2)

Nem messze a szőlőlugastól egy öreg fügebokor terpeszkedett levelei között egy vénségesen vén hálóval, amire bizony jócskán ráfért volna már a tatarozás. Gazdája, az öreg kereszties azonban mit sem törődött a megannyi szakadással, sőt! Még ahhoz is lustának tetszett, hogy azt a réges-régen beleragadt egy-két szerencsétlen rovart szépen becsomagolja későbbre, vagy legalább egy finom kis pókharapással mély álomra szenderítse. Nem, azok bizony ott feküdtek, rángatóztak most is. Akadt köztük éjjel beletévedt moly és pávaszem, kora esti és hajnali szúnyogok, de még nappali darazsak is, akik a lugas felé menet tévedhettek a hálójába. Más rendes, kevésbé lusta pók bizony már régen pályába csavarta volna valamennyit és elvitte volna a kamrájába, hogy fel ne hívják a többi lehetséges zsákmány figyelmét a hálóra – de a mi pókunk bizony mit se törődött az ilyesmivel.

Látta is ám az összes arra repülő ízeltlábú, hogy ott bizony egyhelyben zúg, repdes sok-sok más rovar, és erről így okoskodtak: „Hm, vajon micsoda mennyei finomság lehet ott, hogy azok mind azt választják a csudaédes szőlők helyett? Csak meg ne egyék mindet előlem!” És azzal már röptek is a vesztükbe.

(3)

Ám nem csak lusta pókok akadnak a kertben. Van olyan is, aki mindenre ügyel. Az egyikük – akit a többiek Darázs Pók néven ismernek, mert neki bizony még a szülei sem voltak lusták! – a lehető legjobb, a rovarok számára legideálisabb röphelyen, a gyümölcsöst a lugassal összekötő legrövidebb útvonal mértani közepére szötte tökéletes hálóját. A precíziós háló szimmetriája, művészi szálvezetése a környék valamennyi természetfotósa között közszájon forgott, sorra jártak ki, hogy megörökíthessék e remekművet. A hálót, hogy mindig egyformán hibátlan legyen, pókunk minden este lebontotta, hogy aztán az éj leple alatt újra szője még tán az előzőnél is tökéletesebbre.

Most éppen a háló-pont-tizenhét-pont-kétszáztizethét-pont-egynél tart, és mint mindig, most is ott csücsül a közepében. És vár. Egyre csak vár, ahogy eddig is tette egész évben, de bizony most is csak egy fotós közeledik a fényképezőgéppel.

Ugyanis a rovarok is egytől egyig tudták, hogy annál a helynél nincs tökéletesebb a hálózövésre. Bolondok is lettek volna arra szállni, inkább kerültek egy keveset a mandulafák felé, ahol...

...de ez már egy másik történet.

**Nagy-Laczkó
Balázs (1989,
Gyula)**

Régész és
néprajzkutató,
békési
muzeológus, a
Bárka Ex

Libris ismeretterjesztő rovatának szerzője. Kísprózáit rendszeresen közli többek között a *Hitel*, a *Tiszatájonline*, az *Irodalmi Jelen*, a *Pannon*

Tükör és a Kulter is. 2020-ban Móricz-ösztöndíjas, 2023-tól a Magyar Művészeti Akadémia irodalmi alkotói ösztöndíjasa.

TAGS: mesék

Nagy-Laczkó Balázs

Search ...

Egy tiszta szellem köszöntése – 1925. február 14-én született Rákos Péter

2025.02.14. by ISZ_online

0

Elidőzni a hal(l)hatatlansággal – interjú Kőrössi P. Józseffel a Konrad György-beszélgetőkönyvről

2025.02.13. by ISZ_online

0

Orcsik Roland regényrészlete

2025.02.11. by ISZ_online

0

Fábián Judit versei

2025.02.09. by online_ISZ

0

„Ami a jelenben megadatik” – Molnár Erzsébet interjúja Bartalos Tóth Ivetával a Helé című kötetéről

2025.02.06. by online_ISZ

0

Szegedi Eszter versei

2025.02.04. by online_ISZ

0

Kortárs cseh líra (Irodalmi Szemle 2025/2.)

2025.02.03. by ISZ

0

Gergely Anna Jázmin versei

2025.02.02. by ISZ_online

0

Takács-Csomai Zsófia prózája

2025.01.30. by online_ISZ

0

Polgár Anikó az 50 éves Mizser Attilát köszöntő prózaverse

2025.01.26. by online_ISZ

0

Rácz Boglárka prózája

2025.01.24. by online_ISZ

0

Csanda Gábor az 50 éves Mizser Attilát köszöntő verse

2025.01.23. by online_ISZ

0

Körzőütem – Levél Amerikából – Demény Péter esszéje

2025.01.21. by ISZ_online

0

Murányi Zita versei

2025.01.16. by online_ISZ

0

Zofia Nałkowska regényrészlete Petneki Noémi fordításában

2025.01.15. by ISZ_online

0